

oikeuden kaupunginvaltuusto lähetti ¹⁾ rahatoimikamariin. Kamarin puolelta tämän anomuksen hyväksymistä ehdoin, että palstan vuokramaksu korotettiin 100 markkaan, mutta hakijan kieltäytyttyä suostumasta korotukseen kaupunginvaltuusto ensin epäsi ²⁾ anomuksen. Kenraalitar von Stuartin kuitenkin myöhemmin ilmoitettua alistuvansa edellä mainittuun ehtoon valtuusto myöntyi ³⁾ hänen anomukseensa ja myöskin hänen sen yhteydessä esittämänsä anomukseen saada maksaa vuokramaksun suoraan kaupunginkassaan.

Lupa puhelinpylväiden pystyttämiseen. Helsingin puhelinosakeyhtiön anomuksen saada pystyttää Aleksanterinkadulle ja Etel. Esplanaadikadulle pylväitä puhelinlankojen kiinnittämistä varten kaupunginvaltuusto epäsi ⁴⁾ rahatoimikamarin annettua siitä kielteisen lausunnon.

Lupa maihinlaskusiltain rakentamiseen. Rahatoimikamarin puoltolauseen mukaisesti kaupunginvaltuusto myönsi ⁵⁾ kenraalimajuri J. J. af Lindforsille luvan paaluille rakennetun tilapäisen maihinnoususillan rakentamiseen kahta uutta höyrylaivaa varten, jotka välittäisivät liikennettä itäisessä saaristossa, velvoittaen hakijan määräyksen saatuaan poistamaan laiturin, jos se havaittiin tarpeelliseksi.

Rahatoimikamarin puoltavan lausunnon mukaisesti kaupunginvaltuusto myönsi ⁶⁾ Vanda ängslupsaktiebolag nimiselle yhtiölle oikeuden tilapäisen, paaluille rakennetun maihinnoususillan rakentamiseen Pohj. rantakadulle; yhtiö oli velvollinen heti antamaan poistaa laiturin, jos sitä kaupungin taholta vaadittiin.

Samaten myönnettiin ⁷⁾ rahatoimikamarin puoltavan lausunnon nojalla neiti A. Fohströmille lupa maihinnousulaiturin rakentamiseen kaupunkiin kuuluvan Fågelvikin huvilan rantaan.

Lupa uimahuoneen rakentamiseen. Rahatoimikamarin puoltavan lausunnon nojalla kaupunginvaltuusto myönsi ⁸⁾ kaupunkiin kuuluvan Pienen Siltasaaren vuokraajalle kauppias A. A. Kovinille luvan uimahuoneen rakentamiseen sinne ehdoin, että tässä tarkoituksessa tarpeellinen täyttämistyö ja kivinen rantaverhous saaren sekä pohjois- että itärannalla tehtiin valmiiksi ennen toukokuun loppua 1886 samalla tavalla kuin vastaava työ aikaisemmin oli suoritettu saaren etelärannalla.

3. Kaupungin omistamien talojen ja rakennusten käyttämistä määrättyihin tarkoituksiin sekä sellaisten rakennusten teettämistä ja kunnossapitoa koskevat asiat.

Eteläsatamaan tulevan tavarasuojan rakentamisen siirtäminen tuonnemmaksi. Sen jälkeen kun vuonna 1884 tehdyn esityksen ⁹⁾ johdosta oli saatu asianmukainen vahvistus Länt. rantakadun eteläiselle laiturihaaralle tulevan katetun tavarasuojan piirustuksille, rahatoimikamari vuonna 1885 oli hyväksynyt rakennusmestari J. Högdahlin tekemän urakkatarjouksen, jonka mukaan tämä oli sitoutunut rakentamaan vajan valmiiksi s. v. syyskuun 1 p:ään mennessä. Koska kuitenkin sitä ennen oli havaittu tarpeelliseksi suorittaa lisää perustustöitä ja urakoitsija oli ilmoittanut hyväksyvänsä

¹⁾ Valt. pöytäk. 29 p. syysk. 20 §. — ²⁾ S:n 24 p. marrask. 13 §. — ³⁾ S:n 15 p. jouluk. 5 §. — ⁴⁾ S:n 1 p. jouluk. 8 §. — ⁵⁾ S:n 21 p. huhtik. 11 §. — ⁶⁾ S:n 26 p. toukok. 14 §. — ⁷⁾ S:n s:n 17 §. — ⁸⁾ S:n 24 p. marrask. 10 §. — ⁹⁾ Ks. s. 16.

siitä aiheutuvan rakennustyön lykkäytymisen, kamari anoi kaupunginvaltuustolta, että kamari valtuutettaisiin lykkäämään tavarasuojan rakentaminen seuraavaan syksyyn ja talveen. Tähän valtuusto myöntyi ¹⁾).

Kauppahallien rakentaminen. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1883 käsiteltäessä kysymystä kauppahallien rakentamisesta Kasarmintorille antanut ²⁾ eräälle valiokunnalle, jonka jäsenet valittiin ³⁾ vuonna 1884, tehtäväksi tutkia, minne ja miten kauppahallit olisi rakennettava, jotta ne parhaiten vastaisivat tarkoitustaan. Ensimmäisessä mietinnössään ⁴⁾, joka annettiin vuonna 1885, valiokunta ensin lausui käsityksensä niistä yleisluontoisista toimenpiteistä, joihin olisi ryhdyttävä, jotta torikauppa, jonka valiokunta katsoi edelleen olevan mitä alkuperäisimmällä kannalla, voitaisiin järjestää ajan vaatimuksia vastaavaksi. Varsinainen torikauppa oli, kuten tunnettua, olennaiselta osalta siirtynyt n. s. välityskauppiaille, jotka tukut-tain ostivat torille myytäväksi tuodut maalaistuotteet ja sitten möivät ne vähittäin kuluttajille. Tämä välityskauppa ei valiokunnan mielestä suinkaan tietänyt epäkohtaa, vaan oli päinvastoin hyvin hyödyllinen ja merkitsi todellista edistystä. Ostajille siten aiheutuvan vähäisen hintain kohoamisen vastapainoksi riittivät hyvin välityskaupasta aiheutuneet edut, joista erityisesti oli huomattava runsaamman valinnan mahdollisuus, kaupan jakautuminen tavaralajeittain, kaupungin asukkaitten laajempi mahdollisuus voida helposti ja mukavasti tyydyttää tarpeensa sekä kaupan pidettyjen elintarpeiden laadun tehokkaampi valvonta. Varsinaisen torikaupan täydellinen syrjäytyminen tai sen muuttuminen välityskaupaksi oli siten valiokunnan mielestä toivomus, joka ensi tilassa olisi toteutettava. Niin ollen valiokunta ei voinut yhtyä rahatoimikamarin ehdotukseen kauppahallien rakentamisesta Kasarmintorille, tämä ehdotus kun käsitti ainoastaan 17 tai kamarin myöhemmän suunnitelman mukaan 23 myymälää, varsinkin koska yritystä niin supistetussa muodossa toteutettuna runsaat perustamiskustannukset huomioon ottaen tuskin voitiin pitää taloudellisesti täysin turvattuna. Aivan toisenlaiseksi muodostuisi sitä vastoin asia, jos torikauppa kokonaisuudessaan sijoitettaisiin Kasarmintorille rakennettavaan kauppahalliin; paikkaa valiokunta piti tarkoitukseen hyvin sopivana. Valiokunta oli sen tähden antanut jäsenelleen, arkkitehti vapaaherra O. S. Gripenbergille tehtäväksi suunnitella sinne sijoitettavan kauppahallirakennuksen, johon sopisi kaikki varsinainen elintarpeiden torikauppa, ja tämä suunnitelma oli oheistettu valiokunnan mietintöön. Tämän suu-remman hallin kustannusarvio päättyi 175,000 markkaan, mistä 158,469: 50 markkaa tuli itse rakennuksen ja sen sisustuksen ja 16,530: 50 markkaa kaasu- ja vesijohdon sekä lämmityslaitteiden osalle. Yrityksen arvioi-duista vuotuisista kustannuksista ja tuloista valiokunta oli laatinut seuraavan yhteenvedon:

M e n o t.

Valaistus	Smk	2,688: —
Lämpö	»	3,300: —
Korjaukset à 2 %	»	3,500: —
Katsontamiehen ynnä apulaisen palkkaus	»	2,400: —
		Yhteensä Smk 11,888: —

¹⁾ Valt. pöytäk. 26 p. toukok. 15 §. — ²⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 286. — ³⁾ Ks. s. 16. — ⁴⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 7.

Tulot.

160 myymälän vuokra à 200 markkaa	Smk 32,000: —
20 » » à 400 »	» 8,000: —
42 » » à 300 »	» 12,600: —
	Yhteensä Smk 52,600: —

Valiokunnan mietintö päättyi ehdotukseen, että Kasarmintorin länsipuolelle pääasiallisesti valiokunnan puoltaman ehdotuksen mukaisesti rakennettaisiin kaupungille 222 myymälää käsittävä kauppahalli, jonka myymälät vuokrattaisiin elintarpeiden myyjille ja muille, jotka käyttivät kaupungin torien vakinaisia myyntipaikkoja, sekä että hallin rakentamista ja sisustamista varten myönnettäisiin 175,000 markan suuruinen rahamäärä. Koska asia oli lisättyjen kaupunginvaltuutettujen käsiteltävä, tuli valtuuston maistraatilta anoa toimenpiteisiin ryhtymistä valtuuston lisäjäsenten valitsemiseksi. Jos lisätty kaupunginvaltuusto hyväksyisi valiokunnan ehdotuksen, olisi rahatoimikamarille annettava tehtäväksi sen jälkeen kun oli saatu asianmukainen lupa tarpeen vaatiman Kasarmintorin osan käyttämiseen kyseiseen tarkoitukseen, antaa laatia kauppahallin täydelliset piirustukset, anoa niille vahvistusta, tavalista tapaa noudattaen antaa rakennustyö urakalla suoritettavaksi sekä sen valmistuttua vuokrata hallin myyntipaikat siinä järjestyksessä ja niillä ehdoilla, jotka valiokunta mietinnössään oli tarkemmin esittänyt. Lopuksi valiokunta esitti, että valtuusto, ellei kauppahallia rakennettu kaupungin laskuun, antaisi jollekin yksityiselle henkilölle tai yhtiölle, joka havaittiin siihen halukkaaksi, luvan tällaisen kauppahallin rakentamiseen ehdoin, että se kahdenkymmenen vuoden kuluttua luovutettiin korvauksetta kaupungille, sekä anois maistraatilta toimenpidettä sellaisen järjestelyn aikaansaamiseksi, että Länt. rantakadun varrella olevalla Rantatorilla torikaupan päätyttyä ei saisi harjoittaa muuta kuin valmiin ruuan kauppaa, jota varten osoitettaisiin paikka Pohj. ja Etel. Makasiinikadun jatkon väliltä tai ylös kruununmakasiinille vievän ajotien varrella olevalta kolmikulmaiselta alueelta, sekä että muiden tavara- kuin maalaistuotteiden kauppa ei olisi sallittu kaupungin toreilla ja avoimilla paikoilla.

Asiaa esiteltäessä kaupunginvaltuusto päätti ¹⁾ maistraatilta anoa toisaalta toimenpidettä valtuuston lisäjäsenten valitsemiseksi käsittelemään kysymystä kauppahallien rakentamisesta, toisaalta valiokunnan ehdottamien Rantatorilla harjoitettua kauppaa ja muiden kuin maalaistuotteiden myyntiä kaupungin toreilla ja avoimilla paikoilla koskevien määräysten antamista. Sen ohessa valtuusto päätti pyytää rahatoimikamarilta lausuntoa valiokunnan ehdottamasta kauppahallista sekä selvitystä siitä, oliko kenties käytettävissä tarkoitukseen paremmin soveltuvaa paikkaa kuin valiokunnan ehdottama oli, samoin kuin palauttaa asian valiokuntaan sen lausunnon hankkimiseksi erinäisten huomautusten johdosta, joita asiaa käsiteltäessä kaupunginvaltuustossa oli esitetty sen ehdotusta vastaan.

Maistraatti ilmoitti ²⁾ sen jälkeen, että läänin kuvernööri oli hyväksynyt Rantatorilla harjoitettua kauppaa koskevan kaupunginvaltuuston

¹⁾ Valt. pöytäk. 26 p. toukok. 7 §. — ²⁾ S:n 3 p. syysk. 4 §.

ehdotuksen ja antanut poliisikamarille tehtäväksi panna sen täytäntöön.

Myöhemmin maistraatti ilmoitti ¹⁾, että toimitettaessa valtuuston lisäjäsenten vaalia käsittelemään kysymystä kauppahallien rakentamisesta kaupunkiin valituiksi olivat tulleet insinööri G. E. Berggrén, teurastajamestari J. E. Hacklin, tehtailija R. Th. Heimberger, rakennusmestari J. H. Helenius, insinööri E. C. E. von Knorring, muurarimestari C. M. Kullman, kauppias E. Rudolph, tehtailija V. J. von Wright, teurastajamestari C. Lindroth, konetirehtöörin apulainen K. A. Nordman, varatuomari J. A. Norrmén, pankinjohtaja G. R. A. Charpentier, rautatienhallituksen sihteeri C. B. Federley, seppä A. A. Forsström, apteekkari J. A. Grönvik, rakennusmestari K. G. Jansson, hovineuvos L. Th. Krogius, lakitieteen-tohtori A. J. Lille, kauppias N. A. Turdén, talonomistaja A. Åström, oikeusraatimies E. Öhman, kauppias J. N. Carlander, insinööri M. E. F. Hallberg ja rakennusmestari C. G. Hiort af Ornäs.

Sitten kun valiokunta uudessa mietinnössä ²⁾ oli vastannut sen ensimmäistä mietintöä vastaan esitettyihin huomautuksiin ja joka kohdassa pysynyt silloin esittämässään ehdotuksessa ja rahatoimikamarikin oli sitä puoltanut ²⁾, kuitenkin jonkin verran muuttaen piirustuksia riittävän valaistuksen aikaansaamiseksi kauppahalliin, lisätty kaupunginvaltuusto lähetti ³⁾ asian uuteen valiokuntaan, johon kuuluivat vtt Tallqvist, af Lindfors, Brummer, Gripenberg ja Grönqvist ja jonka tuli selvittää, voitiinko kauppahalli sijoittaa Länt. rantakadun varrelle, ja siinä tapauksessa sen kustannukset, sekä voitiinko mahdollisesti jokin toinen paikka havaita tähän tarkoitukseen sopivaksi.

Oman talon rakennuttaminen reaalikoululle. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1883 kehoittanut ⁴⁾ rahatoimikamaria lausumaan mielipiteensä niistä toivomuksista, joita reaalikoulun kouluneuvosto s. v. oli esittänyt erinäisten muutosten tekemisestä arkkitehti F. A. Sjöströmin laatimiin ja erään valiokunnan puoltamiin mainitulle koululle suunnitellun rakennuksen luonnospirustuksiin ⁵⁾, sekä yksityiskohtaisesti tarkastamaan niihin liittyvät kustannusarviot ja piirustukset. Asiaa käsiteltäessä kamari oli sitä mieltä, ettei reaalikoulun rakennusta ollut sijoitettava aikaisemmin tähän tarkoitukseen aiotulle Korkeavuorenkadun tontille n:o 19, vaan sille Korkeavuoren-, Kasarmin-, Ulriikaporin ja Punanotkonkatujen väliselle avoimelle paikalle, joka valtuuston hyväksymän kaupunginasemakaavan muutosehdotuksen mukaan muodostaisi uuden, kahdeksi tontiksi jaetun korttelin n:o 129; koulurakennus oli kamarin mielestä sijoitettava sille niistä tonteista, joka tuli sijaitsemaan Korkeavuorenkadun varrella. Edelleen kamari puolestaan piti tarpeellisena piirustusten muuttamista sikäli, että rakennus tehtäisiin kaksi- eikä kolmikerroksiseksi, jolloin myöskin reaalikoulun kouluneuvoston esittämät muistutukset pääasiassa olisi otettava huomioon. Arkkitehti K. G. Nyströmin laadittua kamarin pyynnöstä rakennusta varten kolmet vaihtoehtoiset luonnospirustukset, joista kamari hyväksyi yhdet, kamari antoi arkkitehti Nyströmille tehtäväksi laatia tämän luonnoksen pohjalla rakennuksen täydelliset piirustukset ynnä kustannusarvion.

¹⁾ Valt. pöytäk. 3 p. syysk. 3 §. — ²⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 14. — ³⁾ Lis. valt. pöytäk. 29 p. syysk. 1 §. — ⁴⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 287. — ⁵⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 5 v:lta 1879.

Rahatoimikamarin sen jälkeen antaman lausunnon mukaisesti kaupunginvaltuusto päätti ¹⁾ luovuttaa edellä mainitun Korkeavuorenkadun varrella olevan tontin n:o 23 oman talon rakennuttamiseen reaalikoululle määräten, että talon julkisivu oli sijoitettava mainittua katua vastaan; sallia koulun toistaiseksi käyttää hyväkseen toistakin saman korttelin n:o 129 tonttia; hyväksyä sekä arkkitehti Nyströmin laatimat rakennuksen piirustukset että myöskin hänen ehdotuksensa rakennuksen kellarikerroksen järjestämisestä siten, ettei erityistä ulkohuonerakennusta tarvittu; sekä jättää kamarin asiaksi vahvistuksen hankkimisen piirustuksille ja rakennuksen teettämisen niiden mukaisesti niin pian kuin tämän seudun kaupunginasemakaavan muutos oli vahvistettu.

Raatihuoneen muutosrakennustyöt. Raatihuoneen kolmanteen kerrokseen sijoitetun raatihuoneen arkiston huoneiston laajentamiseksi ja sen turvaamiseksi tulenvaaralta rahatoimikamari oli antanut avata oven erään arkistolle kuuluvan ja aikaisemmin rakennuskonttorille aiotun huoneen välille ja murata kiinni sekä siten saadun uuden arkistihuoneen ja mainitun konttorin huoneiston välisen oven että erään suuren päätyikkunan. Maistraatin esityksestä kaupunginvaltuusto hyväksyi ²⁾ nämä rakennusmuutokset.

Yleisen käymälän järjestäminen. Rahatoimikamarin tekemän esityksen yleisen käymälän järjestämisestä raatihuonerakennuksen ajoportin vieressä olevaan ulkohuonerakennukseen 2,800 markan kustannuksin kaupunginvaltuusto lähetti ³⁾ talousarviovaliokuntaan; tämän mietinnössään ⁴⁾ ehdotettua esityksen hyväksyttäväksi kaupunginvaltuusto myöntyi ⁵⁾ siihen ja määräsi mainitun rahamäärän merkittäväksi tähän tarkoitukseen kaupungin vuoden 1886 menosääntöön.

Kasarminkadun kansakoulutalon uudestirakentaminen. Kansakoulujen johtokunta, joka oli havainnut eräät Kasarminkadun talossa n:o 21 kesällä suoritetut korjaustyöt ⁶⁾ riittämättömiksi, esitti kaupunginvaltuustolle, että kaupungin vuoden 1886 menosääntöön merkittäisiin 90,000 markan suuruisen määräraha mainitun kansakoulutalon perin pohjaista uudestirakentamista varten sekä 12,000 markan määräraha tarpeellisten kouluhuoneistojen vuokraamiseen rakennusajaksi. Valtuuston lähetettyä ⁷⁾ johtokunnan esityksen valiokuntaan, joka oli asetettu käsittelemään erinäisiä kansakouluasioita ⁸⁾, ja tämän mietinnössään vastustettua ehdotusta valtuusto epäsi ⁹⁾ sen.

Huoneisto kutsuntatoimitusta varten. Läänin kuvernöörin tiedusteluun, suostuiko kaupunki maksutta luovuttamaan Helsingin kaupungin arvanostoaluetta varten suurehkon salihuoneen ja kutsuntoihin saapuvien tarkastukseen tarpeelliset pienemmät huoneet, kaupunginvaltuusto päätti ¹⁰⁾ vastata, ettei kaupungilla ollut käytettäväänään sopivia huoneit tähän tarkoitukseen.

Odotushuoneen vuokraaminen majoituslautakunnan tarpeisiin. Majoituslautakunnan anomuksesta, jota rahatoimikamari oli puoltanut, kaupunginvaltuusto myönsi ¹¹⁾ 420 markan määrärahan erään mainitun lautakunnan huoneiston vieressä sijaitsevan pienen huoneen vuokraamiseen lautakunnalle odotushuoneeksi kesäkuun 1 p:stä 1885 samaan päivään vuonna 1886.

¹⁾ Valt. pöytäk. 30 p. kesäk. 19 §. — ²⁾ S:n s:n 8 §. — ³⁾ S:n 24 p. marrask. 14 §. — ⁴⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 23. — ⁵⁾ Valt. pöytäk. 29 p. jouluk. 1 §. — ⁶⁾ Ks. s. 101. — ⁷⁾ Valt. pöytäk. 24 p. marrask. 8 §. — ⁸⁾ Ks. s. 104. — ⁹⁾ Valt. pöytäk. 15 p. jouluk. 19 §. — ¹⁰⁾ S:n 20 p. tammik. 14 §. — ¹¹⁾ S:n 3 p. helmik. 8 §.

Unsi huoneisto pyhäkoululle. Kansakoulujohtokunnan tekemän esityksen oman huoneiston hankkimisesta pyhäkoululle, joka siihen asti oli toiminut kansakoulujen huoneistoissa, kaupunginvaltuusto lähetti ¹⁾ kansakouluasioita käsittelemään asetettuun valiokuntaan ²⁾. Tämän mietinnössään vastustettua esitystä valtuusto hylkäsi ³⁾ sen.

Voimistelusalin luovuttaminen. Gymnastikföreningen för fruntimmer i Helsingfors nimisen yhdistyksen anomuksen, että sille myönnettäisiin kaupungin varoista avustusta voimistelusalin vuokraamiseen virkistysvoimistelumahdollisuuksien hankkimiseksi naisille, kaupunginvaltuusto lähetti ⁴⁾ rahatoimikamariin tiedustellen, oliko missään kaupungin omistamassa koulussa tai kaupungin käyttämässä kouluhuoneistossa voimistelusalialia, joka sopisi luovutettavaksi tähän tarkoitukseen. Kamarin vastattua tähän kysymykseen kieltävästi valtuusto epäsi ⁵⁾ anomuksen.

4. Muut kaupungin kiinteää omaisuutta koskevat asiat.

Kaupungin kiinteän omaisuuden katselmus. Kaupungin kiinteän omaisuuden katselmusmiehiksi kaupunginvaltuusto valitsi ⁶⁾ vtt Höijerin ja Grönqvistin sekä heidän varamiehekseen vtn Parviaisen.

Tonttien mittaaminen ja kartoittaminen. Rahatoimikamarin esityksestä kaupunginvaltuusto myönsi ⁷⁾ 4,200 markan määrärahan kertomusvuoden aikana käytettäväksi insinöörin palkkaamiseen sekä aputyövoimaa ja mittastarpeita varten huvilain Kallion (Berghäll) ja Kaiun (Eko) sekä n. s. Janssonin viljelysten samoin kuin huvilain Suruttoman, Vallgårdin ja Harjun käyttämättä olevien osain mittaamista ja kartoittamista varten; näiden toimenpiteiden tarkoituksena oli kyseisten huvila-alueiden jaotuksen muuttaminen, jotta osa niistä voitaisiin luovuttaa asuntotonteiksi.

Vesijohdon ulottaminen Annankadun taloon n:o 36. Talonomistaja J. F. Lund oli rahatoimikamarilta anonut, että kaupungin vesijohto ulotettaisiin Annankadun taloon n:o 36. Kamarin esityksestä kaupunginvaltuusto päätti ⁸⁾ myöntyä tähän anomukseen ehdoin, että hakija sitoutui siitä päivästä, jolloin katuputki oli täydellisesti laskettu, ja kunnes johtoa jatkettiin edelleen tai muita kuluttajia tuli lisää, suorittamaan vesitaksassa määrätyn vesimaksun, 4 markkaa huoneelta, minkä ohessa valtuusto myönsi työn suorittamista varten ja palopostin järjestämiseen mainitun talon ulko-puolelle 650 markan määrärahan.

Vesijohto- ja viemäriverkon ulottaminen Tarkka-ampujakadulle. Luukuisain Tarkka-ampujakadun varrella olevien talojen omistajain tekemän anomuksen, että kaupungin vesijohto- ja viemäriverkkoa jatkettaisiin Tarkka-ampujakatuun saakka ja pitkin sitä, kaupunginvaltuusto lähetettyään ⁹⁾ sen rahatoimikamariin tämän lausunnon mukaisesti jätti ¹⁰⁾ ratkaisematta, kunnes kysymys puheena olevan seudun kaupunginasemakkaan muuttamisesta oli lopullisesti ratkaistu.

Vesijohdon ulottaminen Katajanokalle. Kauppias G. Dementjeff, lääkintöneuvos J. A. Florin ja diakonissalaitoksen johtokunta olivat vuonna 1884 yhteisesti anoneet rahatoimikamarilta toimenpidettä, jotta vesijohto

¹⁾ Valt. pöytäk. 24 p. marrask. 8 §. — ²⁾ Ks. s. 104. — ³⁾ Valt. pöytäk. 15 p. jouluk. 19 §. — ⁴⁾ S:n 26 p. maalisk. 8 §. — ⁵⁾ S:n 28 p. huhtik. 2 §. — ⁶⁾ S:n 8 p. tammik. 2 §. — ⁷⁾ S:n 28 p. huhtik. 7 §. — ⁸⁾ S:n 16 p. kesäk. 17 §. — ⁹⁾ S:n 3 p. marrask. 9 §. — ¹⁰⁾ S:n 24 p. marrask. 16 §.